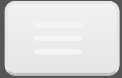

НАРОДНА РЕЗОЛУЦИЈА

□□□□ □□ □□□□□□

- Др Јована Стојковић
- ПЕВАЈ НАРОДЕ У НАШОЈ ТРАГЕДИЈИ!
- Проф. др Милан Брдар
- НАРОДНА РЕЗОЛУЦИЈА О КОСОВУ И МЕТОХИЈИ
- Чујте, Срби!

□□□□□□□□-□□□□
□□□□□

Народна резолуција,

-због чега се не предавати
и како даље водити борбу.-

Као прво и најважније - неизмерно поштовање свима који су до сада потписали Народну резолуцију а тај број није мали, чиме су, својим именом и презименом као и осталим личним подацима, стали у "први борбени ешелон" за одбрану Косова и Метохије, то јест уставног поретка и територијалног интегритета Републике Србије.

[Честитке за храброст, одговорност и несебичност!](#)

□□□□□□...

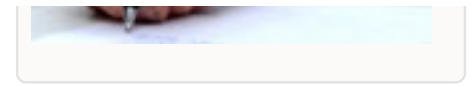

Као друго, не мање важно - браћо и сестре, даме и господо, поштовани грађани, ширите информације о Народној резолуцији, имајући у виду да је Србија уведена у потпуни медијски, односно информациони мрак и слуђивање, као најважнији облик психолошко-пропагандног рата, који се у континуитету спроводи над овим народом од стране трансатлантских сила и њихових домаћих сателита и разноразних помагача.

Нема стајања, борба се наставља и мора тако јер, "ђаво је дошао по своје".

Објасните својим саговорницима - рођацима, пријатељима, комшијама - да је Народна резолуција, с обзиром "да се приближило", вероватно последњи покушај како би се држава и њен уставни поредак спасили у миру, оловком или тастатуром, уз мало енергије и без једног динара (евра, долара...) новчаних средстава. И то коришћењем важећих уставних механизма и права које нам омогућавају гранитни међународни прописи.

Уосталом, шта друго предузети, када они који би морали да бране уставни поредак и територију, ћуте и не предузимају мере из надлежности на које су обавезани Уставом. Пре свих то су: Народна скупштина, а затим (и посебно) Уставни суд и Тужилаштво као део треће грана власти. На њихову али и срамоту свих нас.

Сведоци смо до сада невиђеног понижења и уставног и територијалног угрожавања Србије које, зарад интереса западних сила, непосредно спроводи легално и легитимно изабрана државна власт. А већини је познато на каквим се изборима и у ком политичком амбијенту - бруталне манипулације, преваре, крађе гласова, слуђивање народа, довођење у заблуду, притисци и претње - долази до такве "легалности" и "легитимности".

Но, можда би се са тиме и некако изборили, да управо опозиционе политичке странке, покрети и бројне јавне личности и врхунски интелектуалци, као и велики број такозваних патриотских и слободних портала - сајтова и интернет продукција, као и локални медији, који се декларативно боре за спас Србије и Космета, у свакодневном деловању не вуку потезе управо супротно од тога. Намерно или случајно, у знању или незнању, потпуно је ирелевантно и нема оправдања.

У вези са наведеним, евидента је блокада и игнорисање Народне резолуције, а тамо где тога нема, примарна су питања: ко стоји иза ње, колико је интелектуалаца и јавних личности потписало, које ће странке подржати и слично, уместо да се пажња посвети садржају документа, чињеницама које су необориве и механизмима које резолуција нуди, како би се Србија, са Косметом у свом саставу, спасила.

Дешавања око "Апела за одбрану Косова и Метохије" тако нешто најбоље потврђују. Солидна идеја која је покренута од једне странке и више "јавних" и "истакнутих личности". Документ, коме је касније скинут страначки префикс како би се потписивао од стране што већег броја људи, који нису партијски профилисани.

Свој епилог - прави политички и "интелектуални" фијаско - је на "чудан" начин, са неразумним скраћивањем рока, доживео 17. фебруара ове године, тако што је враћена страначка ознака и исти, у склопу предизборне кампање за београдске изборе (колико год се правдали како то није била намера - узалуд им), предат "вуку" који "стадо оваца" чува.

И никоме другоме. И шта сада са тим? Које потезе даље вући, даме и господо? Што би се народски рекло "појео вук магарца", односно "овцу".

Лажу нас када кажу да је политика (и посебно геополитика) "вештина могућег" у неправедном свету, у којем "влада закон силе и право јачега"!

Када нам пуне главу фразама: велики-мали, јаки-слаби, реалност на терену, мир и сарадња,

будућност наше деце, европске вредности и путовање, "није све наше на Косову", морамо попуштати, правити компромисе и дати "најмање што морамо", и томе слично.

[То су вероватно најсуровије лажи и преваре библијских размера у модерном човечанству!](#)

У светској арени, у међународним односима, итекако важе врло прецизна и обавезујућа правила, која су, да парадокс буде већи, управо стварана на Западу. И та правила и прописи - међународно право у ширем смислу - итекако се поштују уколико се све стране, које су укључене у различите односе или пак у сукобе и размирице, придржавају истих. Односно, уколико инсистирају на поштовању правила игре и захтевају оно што им припада.

[У мери у којој им се пружи отпор \(у нашем случају западним силама\) и без престанка предочавају оштри захтеви и опомињу да морају поштовати правила, у тој мери "велики" пре или касније \(за\)стају и мењају стратегију даљег наступа. Адекватне одговоре на кршење правила немају. И сходно томе, отпор неминовно доноси бенефите страни која се брани и инсистира на примени важећих прописа.](#)

Примера ради, а непосредно се тиче одбране

Косова и Метохије, то је Повеља Уједињених нација и сви остали међународноправно важећи документи који произилазе из наведеног, кровног и обавезујућег међународног уговора челичне снаге, на који се непрестано мора позивати и третирати га без резерви и без лакрдијашког тумачења и примене.

Повеља, у којој је јасно одређено да су све државе равноправне, као и који органи Уједињених нација одлучују о миру, безбедности и поштовању достигнутих државотворних нивоа у међународним односима, те у том склопу државних граница и суверенитета.

На тим основама је Савет безбедности, као најважнији извршни орган УН и донео Резолуцију 1244 којом је гарантовао територијални интегритет садашње Србије, а албанској националној мањини право на "суштинску аутономију" или "самоуправу". И ништа више, и ништа мање.

Сходно томе, а поводом преваре коју потенцирамо и која се зове политика као "вештина могућег", ето им јасно омеђеног простора за одбрану државе и њеног уставног поретка: од "аутономије" до "самоуправе" и обрнуто. Ни корак даље, ни корак ближе. И све то у оквирима Републике Србије. Па нека се играју политиком до миле воље и улоге "државника", али у том, међународним правом и Уставом Србије, оивиченом "дворишту".

Шта ми имамо у свакодневици?

Све супротно и све у облику дрских лажи и перфидних превара. Од тога да нам сервирају како смо немоћни, до флоскула о реалности на терену чиме, на срамоту васцелог света, газе не само наш Устав и законе, већ и међународно право као такво. Газе Повељу УН!

Саопштавају нам њихове плаћене медијске, аналитичарске и свакојакe перјанице, како међународно право одавно не постоји и како је превазиђено. Измишљена "геополитика" је у првом плану. Али, никако да саопште које су то конвенције, резолуције, декларације, споразуми највишег ранга и посебно Повеља УН, поништени - када, где, од кога и ко је то потписао у име Србије или било кога другог у свету!

Да није било међународног права 90-тих и нарочито 1999. године, иако недоследно и мањкаво спровођено из познатих разлога, Србија би нестала са мапе света, а српски етнички простор на Балкану био би "спржена земља", по којој би текле куд и камо обилније реке крви и суза.

Да није било међународног права и да тадашња

Србија на њему није инсистирала и лавовски се борила у одбрамбеном рату 99-те несебичним жртвавањем целокупног народа, али и за "зеленим столом" за примену важећих норми, не би било ни Резолуције 1244 па тако ни гаранција да је Косово и Метохија наш неотуђиви простор и јужна српска покрајина.

Да, тако је, све је у реду, рећи они препаметни (а обилато плаћени!), који из дана у дан понављају - па како је дошло до кршења Резолуције 1244 и признавања самопроглашене независности "Косова" управо од појединих гараната тог документа, западних сила?

Одговор је једноставан. Управо зато што петооктобарски пуч није изведен такмичења и престижа ради, већ да би се држава Србија довела у вазални однос! Да би такви као они и њима слични, дошли у позицију, односно били доведени, да извршавају постављене задатке од стране западних сила!

Послушнички и у континуитету, пуних 18 година, накарадним чињењем и још више нечињењем, строго према "праву јачег", омогућавају да се не примењује и, у коначном, потпуно крши Резолуција 1244 Савета безбедности, и добровољно (или "добровољно") се одричу права на Косово и Метохију, а да их за тако нешто нико никада није

званично овластио!

Многи кажу, па чак и председник Републике - организовати референдум и питати народ шта радити са Косовом и Метохијом?! Да није жалосно, заиста би било смешно.

О чему расписивати референдум?

О Резолуцији 1244 и другим одлукама Савета безбедности?! О томе хоћемо ли или нећемо, ми, који нисмо ни доносили тај документ, спроводити одлуку највишег светског извршног тела које је тада активирало обавезујућу Главу VII Повеље, и које нам је гарантовало, као што и даље формално иза тога стоји, да је покрајина Косово и Метохија наша територија!

Референдум о "дилеми" хоћемо ли или нећемо поштовати организацију Уједињених нација и Повељу, у чијем смо стварању и доношењу учествовали, као један од 23 оснивача давне 1945. године, месеца Јуна, у Сан Франциску?

А шта тек са моралним и духовним аспектом чинити?

Која је то иоле нормална држава модернога доба, расписивала изјашњавање свога народа и грађана о властитом територијалном смањењу и одбацивању најважнијег духовног простора и немерљивих природних и осталих ресурса, који су у њеном власништву и за које има све могуће тапије?!

Да то није, можда, државна власт Шпаније, која трпи ништа мање притиске од своје покрајине Каталоније?

Чак и да занемаримо реалну опасност да би тако расписани референдум, након слуђивања и обмањивања грађана, био покраден на више начина. Онако како је то урађено у Црној Гори 2006. године, када смо нашом пасивношћу а пре тога и противуставним чињењем (пристанак под присилом на државну заједницу СЦГ), пресудно допринели да тамошњи, значајан српски корпус, остане заробљен и обесправљен у новој монтенегринској, антисрпској држави.

Многи, вероватно огромна већина, су запали у озбиљан дефетизам. Марионете на власти и њихове медијске полуге су успели, а то траје без прекида две деценије уназад, да потпуно обесмисле борбу за Косово и Метохију. Да изазову својеврсни осећај

мучнине када се то питање потегне и да нас уведу поље нама несвојствених: себичлука, неодговорности и кратковидости.

На жалост, не мали број је и оних, а у тај број ваља уврстити скоро све политичке странке и покрете, поготову оне опозиционе и родољубиве, који су уљуљкују идејама да ће када освоје власт, поништити споразум са "Косовом" и воспоставити уставни поредак и територијални интегритет Србије.

Све би било у реду када би се бар мало потрудили не само да прочитају, већ и да разумеју бројне међународне прописе и правила, као и праксу у међународним односима.

Буде ли ова власт потписала, небитно је ко, да ли председник Републике или председник Владе, "споразум о нормализацији односа са Косовом" или сличан уговор којим се потпуно или делимично потврђује независност те квази државе пред овлашћеним преговарачем и медијатором "добре воље", а то је Европска унија према Резолуцији 64/298 Генералне скупштине УН од 09. септембра 2010. године, е то ће заиста бити крај. Трајни губитак Косова и Метохије!

Зашто?

Зато што ће такав чин бити представљен као завршетак "мировног процеса" након рата и "примирја" из 1999. године, а сам споразум окарактерисан као финални "мировни уговор", којим се држава Србија одриче дела своје територије. И то је сасвим реална и, на жалост, легална опција коју препознаје и признаје међународно право. Светска историја нам о томе сведочи са не малим бројем примера.

Калкулације типа - збацићемо их са власти масовним протестима и одмах поништити издају, огласићемо да су у тренутку потписивања били неурачунљиви, да су се налазили под притиском, претњама, уценама и сличним недозвољеним радњама, да акт предаје Космета "не признаје српски народ", и тако даље, неће вредети, скоро па ништа! Осим за унутрашњу политичку употребу и манипулације грађанима.

Сасвим је сигурно да се западне силе након верификације "споразума" неће обазирати на наше дилеме: да ли ће такав документ бити ратификован у Народној скупштини Републике Србије, нити на резултате евентуалног референдума који би могао бити расписан, нити на било које друге околности, управо зато што се деценијама држе праксе изнуђених решења. По "принципу" - ако прође,

прошло је и решења "на ивици ножа". Случај Црне Горе и њеног учлањења у НАТО је најсвежији пример.

Потпис српских државних власти на такав документ, биће за западне силе "велики као врата" и гранитне снаге. Тим пре што могу не само у изјавама за светску јавност, већ чак и у евентуалној међународној арбитражи или пред Међународним судом правде, да врло утемељено тврде као непосредни, овлашћени учесници "мировног процеса", како су српски преговарачи при "чистој свести и здраве памети", легално и легитимно потписали "нормализацију односа" са "државом Косово".

Легални и легитимни... зато што иза њих у овом тренутку, на велико разочарање, стоји преко два милиона верних, што чланова тих странака, што још вернијих бирача... Не преостаје нам ништа друго, осим да те људе питамо за савест и да им "честитамо" незнање, а код доброг дела и претпарачку лукавост и ситносопственички интерес.

Добро, рећи ће они најхрабрији, свакако родољуби по дефиницији - вратићемо Космет кад-тад, војном силом, јер смо ми, Срби, велики ратници!

Неће нам тако нешто вредети, јер ће западни "пријатељи", чак и да успемо у том науму, а након што се утиша "паљба" и испари "мирис барута", потегнути "папир" којим смо се преко легитимног председника Републике или легитимног председника Владе, за вјеки вјекова одрекли Космета...

...Док ће они најупорнији смиреуноумно и продухувљено изговарати - неће Бог дозволити да изгубимо Свету земљу... Да, у истини речено, али да би Бог помогао, морамо да га молимо, као прво, а као друго, да има коме да упути Силу Небеску, Анђеоску!...

**Мислимо о томе и покренемо се. Једном за
свагда.
Нема нам друге, нити треће...**

@2018 НАРОДНА РЕЗОЛУЦИЈА

